

THE BIG INTERVIEW

112WATCH สัมภาษณ์นักวิชาการสิงคโปร์ เปรม สิงห์ กิล เรื่องของผลกระทบของการบังคับใช้กฎหมายมาตรา 112 ในภูมิภาค จากมุมมองของชาวต่างชาติ

112WATCH: ในฐานะชาวต่างชาติ คุณเห็นผลกระทบของการบังคับใช้กฎหมายมาตรา 112 (กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ) ในประเด็นสิทธิมนุษยชนในประเทศนี้อย่างไร ?

เปรม: ในมุมมองของผม การบังคับใช้กฎหมายมาตรา 112 ในการยึดเย็บความเป็นอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆที่ถูกคิดค้นการใช้งานมาโดยผู้คนต่าง ๆ นั้นไม่มีขอบเขตจำกัดของการยึดเย็บใดๆ ด้วยองค์ประกอบที่คลุมเครือของอาชญากรรม และการกระทำหรือการแสดงออกดังกล่าว สามารถตีความได้แตกต่างกัน และกำกวม จึงไม่สมเหตุสมผลที่จะใช้ในศาล ด้วยเหตุนี้บุคคลธรรมดาบางคนอาจถูกกล่าวหาว่าละเมิดกฎหมายมาตรา 112 โดยไม่มีคำตัดสินหรือเหตุผลที่ชัดเจน เพราะเหตุนี้แม้แต่นักเคลื่อนไหวที่ไปเองก็อาจจะกลายเป็นผู้ถูกกล่าวหาได้ ซึ่งการกล่าวหาเหล่านั้นสามารถทำได้โดยไม่ต้องให้การข้อมูลที่ชัดเจนใดๆ อย่างไรก็ตามความอดทนที่จะไม่วิพากษ์วิจารณ์กฎหมายข้อห้ามมากมายจากสถาบันกษัตริย์ไทยก็เป็นศูนย์แล้ว ซึ่งได้การวิพากษ์วิจารณ์รวมถึงกฎหมายรัฐธรรมนูญไทยด้วย อีกทั้งก็ยังถามถึงสิทธิเสรีภาพของการแสดงออกต่างๆกับการเมืองปกครอง อันที่ซึ่งมีอยู่บนพื้นฐานกฎหมายสิทธิมนุษยชนระดับนานาชาติ ที่จริงๆแล้วไม่ควรถูกกล่าวโทษเป็นข้อหาร้ายแรงด้วยซ้ำ

แต่จากการสังเกตการณ์ของผมพบว่า คนไทยส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจขั้นพื้นฐานของประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน ซึ่งทำให้พวกเขาใช้สิทธิของตนเองโดยไม่มีแผนการกลยุทธ์ใดๆ นอกจากถูกควบคุมและจ่ายเงินโดยตัวแทนทางการเมือง เพื่อให้ไปประท้วงต่างๆ (โดยสิ่งเหล่านี้เราไม่ถือว่าเป็นประชาธิปไตย) อินเดียนถือเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับประเทศไทย ที่ซึ่งการเมืองเริ่มต้นจากในหมู่บ้านและจบลงที่ในเมืองใหญ่ และน้อยมากที่ผู้คนจะซื้อเพื่อไปประท้วงต่างๆ แทนตัวแทนทางการเมือง

112WATCH: จากภาพรวมภายในประเทศภูมิภาคใกล้เคียง ในมุมมองของคุณ ประเด็นของการบังคับใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในประเทศไทยส่งผลต่อความพยายามส่งเสริมสันติภาพและสิทธิมนุษยชนอย่างไรภายในประเทศภูมิภาคใกล้เคียง ?

เปรม: การบังคับใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในประเทศไทยนั้นได้ส่งผลเสียต่อการพยายามส่งเสริมสันติภาพและสิทธิมนุษยชน เพราะว่าการบังคับใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในประเทศไทยนั้นสามารถกล่าวหาใครก็ได้ โดยที่ดำเนินการได้แม้ว่าบุคคลทั่วไปก็ตาม และจะต้องดำเนินคดีเพราะได้มีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนภายใต้ประมวลกฎหมายด้วยวิธีการพิจารณาความอาญาของกฎหมายไทย และนี่อาจจะขัดต่อ และผิดปกตอย่างมากสำหรับประชาชนไทย ใครก็ตามที่สามารถดำเนินคดีต่อผู้อื่นที่ต้องการจัดการได้ทันที แต่จากการสังเกตการณ์ของผมพบว่า ประชาชนคนไทยส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจขั้นพื้นฐานของประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชน ซึ่งทำให้พวกเขาใช้สิทธิของตนเอง โดยไม่มีแผนการกลยุทธ์ใดๆ นอกจากถูกควบคุม และจ่ายเงิน โดยตัวแทนทางการเมือง เพื่อให้ไปประท้วงต่างๆ (โดยสิ่งเหล่านี้เราไม่ถือว่าเป็นประชาธิปไตย) อินเดียนถือเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับประเทศไทย ที่ซึ่งการเมืองเริ่มต้นจากในหมู่บ้าน และจบลงที่ในเมืองใหญ่ และน้อยมากที่ผู้คนจะถูกควบคุม และจ่ายเงินเพื่อประท้วงต่างๆแทนตัวแทนทางการเมือง มันแน่นอนว่าพวกเขาไม่ได้เงินอะไร มากไปกว่านั้นการกระทำดังกล่าวของประชาชนไทยนั้นเป็นเพียงเครื่องมือทางการเมืองเสียมากกว่าที่เป็นการวิพากษ์วิจารณ์สถาบันกษัตริย์ในทางเสื่อมเสีย และมันเป็นสิ่งที่ไม่ยุติธรรมในตอนนี้ระหว่างที่คนวัยหนุ่มสาวไทยมีการแสดงออกความคิดของพวกเขา ผู้ซึ่งได้ถูกดำเนินคดีนั้น หลายต่อหลายครั้งการขอประกันตัวได้ถูกปฏิเสธ แม้แต่การขอทัณฑ์บนก็ยังถูกปฏิเสธ ในจุดนี้นั้นตั้งแต่ประเทศไทยได้ให้กำเนิดรัฐธรรมนูญมานั้นตั้งแต่ปี 1930 ไม่ได้สร้างความแตกต่างอะไรจากการเป็นระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เลย

@112watch

@112watch

contact@112watch.org

112WATCH: การสนับสนุนแบบใดที่คุณพอจะแนะนำแนวทางการสร้างการตื่นรับรู้อย่างชัดเจนในประชาคมนานาชาติถึงการบังคับใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ?

เปรม: ในการที่จะสร้างการตื่นรับรู้อันประชาคมนานาชาติของการบังคับใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในประเทศไทยนั้น มันมีรายงาน และกรณีศึกษาได้ถูกเขียนเอาไว้เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายหมิ่นฯ ที่เกินกว่าเหตุเอาไว้ในประเทศไทยอยู่แล้ว นี่คือนี่คือสิ่งที่ประชาคมนานาชาติได้เข้าถึง และตื่นรับรู้อันสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น ในตอนนี้เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายหมิ่นฯ รวมถึงการถูกปฏิบัติอย่างไรต่อประชาชนไทย ในเรื่องนี้ การศึกษาของประชาคมนานาชาติ ในกรณีศึกษาจะเป็นสิ่งเดียวที่ทำให้ได้ตื่นรับรู้อันสถานการณ์ที่เกิดขึ้น หรือในอีกทางหนึ่ง รัฐมหาอำนาจ หรือรัฐที่ให้ความสำคัญต่อสิทธิมนุษยชนจะต้องเข้ามาดำเนินการ และจัดการประชุม หรือเวิร์คช็อปให้แก่ผู้นำในรุ่นใหม่ และคณะวิญญูสาว และอย่างไรก็ดีก็ต้องได้รับแรงสนับสนุนจากประชาชนไทย และผู้นำของพวกเขาด้วย

112WATCH: กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพของประเทศไทยนั้นสามารถปรับใช้ร่วมกับกฎหมาย ในโลกยุคใหม่ได้ คุณคิดอย่างไรกับคำกล่าวนี้ ?

เปรม: ในส่วนตัวแล้ว ผมไม่คิดว่ากฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพของประเทศไทยสามารถปรับใช้ร่วมกับกฎหมาย ในโลกยุคใหม่ได้ เพราะว่ามันไม่สอดคล้องในระดับสากลในแง่มุมมองของการรับประกันเสรีภาพของการแสดงออก และสิทธิแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ที่สำคัญกฎหมายนี้ไม่ควรจะอยู่ในประเทศที่มีประชาธิปไตยอย่างประเทศไทยด้วยซ้ำ ผมขอยกตัวอย่างประเทศญี่ปุ่น ซึ่งถือเป็นตัวอย่างที่ดีที่ได้ยกเลิกกฎหมายนี้ไปแล้วตั้งแต่ปี 1947 และแม้ว่าประเทศสหราชอาณาจักร ที่ซึ่งเป็นระบอบราชาธิปไตยที่มีรัฐธรรมนูญนั้นด้วยบทกฎหมายเกี่ยวกับประเด็นนี้ยังทำตัวดีกว่าในประเทศไทย ก็มีพหุฯ และเวียตนามเสียอีก ดังที่กล่าวมาให้ข้างต้นนั้น ประเทศไทยจำเป็นจะต้องตระหนักได้แล้วว่าจุดยืน ในประเด็นนี้ในทางกฎหมายระดับสากล และบรรทัดฐานนั้นถือว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย และยิ่งจะทำให้การต่อต้านสถาบันกษัตริย์ไทยนั้นเพิ่มความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ

ในส่วนตัวแล้ว ผมไม่คิดว่ากฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพของประเทศไทยสามารถปรับใช้ร่วมกับกฎหมาย ในโลกยุคใหม่ได้ เพราะว่ามันไม่สอดคล้องในระดับสากล ในแง่มุมมองของการรับประกันเสรีภาพของการแสดงออก และสิทธิแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

112WATCH: ในส่วนของหน่วยงานระหว่างประเทศอย่างอาเซียน นั้นมีบทบาทอย่างไรบ้างในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และประชาธิปไตย ในบริบทของการบังคับใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ในประเทศไทยเกินกว่าเหตุ ?

เปรม: อาเซียนนั้นมีบทบาทในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และประชาธิปไตย ที่จะดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความเสถียรภาพภายในประเทศ ถ้าหากว่ามีการบังคับใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ในประเทศไทยเกินกว่าเหตุ อาเซียนก็จะเข้ามาสอดส่อง และส่งเสริมความยั่งยืนของประชาคมในประเทศ ในบริบทของการปกป้องประชาชนจากการถูกกลั่นแกล้ง แต่ในความเห็นผมนั้น อาเซียนมีบทบาทส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และประชาธิปไตยน้อยมาก เพราะว่าหลายๆประเทศในกลุ่มนั้น มีมุมมองของวิสัยทัศน์ที่ถอยหลังกลับไปเป็นตัวตนของตนเอง ในอดีตอย่างที่เคยเป็น เช่น ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ คอมมิวนิสต์ อนุรักษนิยม ขาวจัด หรือรูปแบบการปกครองที่รุนแรง เป็นต้น ซึ่งยังคงมีอยู่ และพวกเขาค่อนข้างที่จะเข้มขัน ในจุดยืนแบบนี้ขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นอาเซียนยังคงมีหนทางต่างๆ ให้ดำเนินการหลายอย่าง แต่ถ้าพวกเขาตั้งใจที่จะพิจารณาตัวเองใหม่ ในบทบาทดังกล่าวนี้ อย่างแรกพวกเขาต้องกำหนดความคิดใหม่และตระหนักว่า สิ่งนี้ที่ยังค้างคานั้นควรจะต้องจัดการต่อหรือไม่ ที่สำคัญกว่านั้น แม้ว่าจะต้องยอมรับเข้าใจวัฒนธรรมของตัวประเทศพวกเขา นั้น และการประยุกต์ปรับใช้ของมุมมองต่างๆเกี่ยวกับสิทธินั้น ก็เป็นสิ่งที่ต้องมีเช่นกัน มากกว่านั้นต้องมองในเรื่องของสิทธิมนุษยชน และประชาธิปไตยด้วย อันซึ่งมีความหมาย ในจุดเดียวกัน แต่การปฏิบัติการในเรื่องนี้ และการริเริ่มนั้นจะต้องผ่านทางวัฒนธรรมของพวกเขาที่ซึ่งจะต้องมีสมดุลระหว่างการปฏิบัติการค่อยๆแทรกซึมไป และค่อยๆเน้นไปเรื่อยๆ (แต่ไม่ควรเอาแบบอย่างจากกลุ่มประเทศในยุโรปมาใช้ เพราะมันไม่มีทางได้ผลแน่นอน!)

เปรม สิงห์ กิล ผู้ช่วยอาจารย์ที่ College of Interdisciplinary Studies ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์